

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.II.936/2024/11.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Somogyi Gábor, a tanács elnöke
Dr. Nagy Antal, előadó bíró
Dr. Harangozó Attila, bíró
Dr. Demeter Zsuzsanna, bíró
Dr. Metzing Márton, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2025. április 17.
Az ügy tárgya: embercsempészás büntette
Terhelt(ek): II. rendű
Első fok: Győri Törvényszék, 38.B.86/2020/491., ítélet, tárgyalás,
2023. június 2.
Másodfok: Győri Ítéltábla, Bf.I.134/2023/31., ítélet, nyilvános ülés,
2024. április 9.
Az indítvány előterjesztője: II. rendű terhelt védője
Az indítvány iránya: hatályon kívül helyezésre

Rendelkező rész

A Kúria az embercsempészás büntette miatt I. rendű terhelt és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben a II. rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Győri Törvényszék 38.B.86/2020/491. számú, illetve a Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Bf.I.134/2023/31. számú ítéletét II. rendű terhelt vonatkozásában hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye és ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] I. A Győri Törvényszék a 2023. június 2. napján meghozott 38.B.86/2020/491. számú ítéletével II. rendű terheltet bűnösnek mondta ki társtettesként, folytatólagosan elkövetett embercsempészás büntetében [Btk. 353. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és b) pont, (3) bekezdés d) és e) pont, (5) bekezdés] és társtettesként elkövetett embercsempészás

büntetésében [Btk. 353. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és b) pont]. Ezért öt halmazati büntetésül 7 év 6 hónap börtönben végrehajtani rendelt szabadságvesztésre, 360 napi tétel, napi tételenként 10.000 forint, összesen 3.600.000 forint pénzbüntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[2] A II. rendű terhelt tekintetében kétirányú fellebbezések alapján eljáró Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2024. április 9. napján megtartott nyilvános ülésen meghozott Bf.I.134/2023/31. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a II. rendű terhelt tekintetében megváltoztatta; a szabadságvesztés büntetést 8 év 6 hónapra, míg a közügyektől eltiltás mellékbüntetést 8 évre súlyosította, egyebekben az elsőfokú ítéletet e terhelt tekintetében helybenhagyta.

[3] **II.** A bíróság jogerős, vádról rendelkező ügydöntő határozatával szemben a II. rendű terhelt védője nyújtott be felülvizsgálati indítványt a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja és a Be. 608. § (1) bekezdés b) pontja szerinti eljárási szabálysértésre hivatkozással. A felülvizsgálati indítvány lényege, hogy a másodfokú ügydöntő határozat meghozatalában részt vett bíró 1 – a védő álláspontja szerint – a Be. 14. § (3) bekezdés a) pontja alapján az ügyben nem járhatott volna el, így a Be. 608. § (1) bekezdés b) pontjára figyelemmel az ügyben kizárt bíró vett részt, ami a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja szerinti felülvizsgálati ok.

[4] A védő az Alkotmánybíróság 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, illetőleg a 34/2013. (XI. 22.) AB határozat indokolására figyelemmel előadta, hogy a tisztességes eljáráshoz való jogot sérti a II. rendű terhelt esetében az, hogy vele szemben a megjelölt kizárt bíró járt el. Hivatkozott arra, hogy a Győri Ítéltábla megsértette a Be. 14. § (3) bekezdés a) pont második fordulatában írt kizárási szabályt, mely szerint a vádemelést követően a bíróság további eljárásából ki van zárva az a bíró, aki az ügyben nyomozási bíró határozata elleni fellebbezés tárgyában eljár. Indítványában kitért a Be. 869. § (1) bekezdésében rögzített szabályra, pontosan megjelölve a védenccé esetében releváns, Bel.II.399/2022/3. számú, a II. rendű terhelt letartóztatását továbbra is fenntartó végzést, melynek meghozatalában a tanács tagjaként bíró 1 eljár és amire tekintettel – az indítvány szerint – az érdemi ügydöntő határozat meghozatalában nem vehetett volna részt.

[5] Hivatkozott arra, hogy a bíróság eljárása azért sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelményt, mert az általa megjelölt bíró úgy járt el a II. rendű terhelttel szemben, úgy hozott döntést és úgy vett részt a felülvizsgálati kérelemmel támadott ítélet meghozatalában, hogy az eljárás további szakaszában már állást foglalt a felülbírálat tárgyát képező ügyben. Márpedig a felhívott alkotmánybírósági határozatokból fakadó követelmény, hogy a nyomozási bíróra vonatkozó szabályokat az ítélezés során eljáró bíróra is alkalmazni kell, függetlenül attól, hogy az eljárás mely szakaszában és mely bírói feladatok ellátásában vett részt. Önmagában az a körülmény, hogy az ügyben korábban már bíróként döntött, aggályossá teszi az elfogulatlan és pártatlan bíráskodáshoz fűződő alkotmányos alapjog érvényesülését.

[6] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria a Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság ítéletét a Be. 663. § (2) bekezdése alapján helyezze hatályon kívül és a másodfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasítsa.

[7] A Legfőbb Ügyészség a BF.1083/2024/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt alaptalannak tartotta.

[8] Hivatkozva a Be. 869. § (1) bekezdésben írt átmeneti rendelkezésre, hangsúlyozta, hogy a Be. 14. § (3) bekezdés a) pontja szerinti kizárási szabály a törvényszék másodfokú tanácsának tagjaként eljáró bíró tekintetében 2016. november 30. napját követően indult

eljárásokban kell alkalmazni. Az iratok alapján azonban egyértelmű, hogy a II. rendű terheltet is érintő büntetőügy a rendőr-főkapitányságon 104/2016. bü. számon indult, amelyben a nyomozást 2016. április 18-án rendelték el, azaz a felülvizsgálati indítványban hivatkozott kizárási szabály jelen ügyben nem irányadó. Ezen túlmenően kiemelte, hogy még abban az esetben sem minősülne kizártnak az ügy érdemi elbírálásából a megjelölt bíró, amennyiben a hivatkozott kizárási szabályt alkalmazni kellene, melynek indokait a 3342/2017. (XII. 20.) AB határozatban foglaltakkal támasztotta alá. Érvelésének lényege, hogy az Alkotmánybíróság által kimunkált alkotmányos követelményeknek való megfelelés kizárólag a bírósági szakaszt megelőző szakaszában eljáró, nyomozási bírói feladatokat ellátó bírók vonatkozásában érvényesülő szabály, így alkotmányos akadály nincs annak, hogy a vádemelést követően a kényszerintézkedés indokoltságát elbíráló ítélőtáblai bíró utóbb a másodfokú ügydöntő határozat meghozatalában részt vegyen.

[9] A fentiek alapján indítványozta, hogy a Kúria a Be. 662. § (1) bekezdése alapján, a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen eljárva, a Győri Törvényszék 38.B.86/2020/491. számú, illetőleg a Győri Ítélőtábla mint másodfokú bíróság Bf.I.134/2023/31. számú ítéletét a II. rendű terhelt tekintetében hatályában tartsa fenn.

[10] A II. rendű terhelt védője a Legfőbb Ügyészség átiratára tett észrevételében megismételve érvelésének lényegi részét kiemelte, hogy az ügy érdemében döntő másodfokú tanács tagjainak „a korábban megismert, mérlegelt és elfoglalt álláspontja, a terheltről kialakult véleménye – szavahihetősége – befolyást gyakorolhat az érdemi döntésükre.”. Miután a kényszerintézkedés során elfoglalt álláspont kihathat az érdemi elbírálásra, ezért indokolt a fellebbezés elbírálásából kizárni a korábban eljáró bírót.

[11] Mindezen túlmenően megjegyezte, hogy az e tárgykörben ismert „jogelvi érvelések”, illetőleg a „kérdés komplexitása” egyértelmű jogszabályi előírást igényelne, a jogbiztonság követelménye érdekében.

[12] **III.** A II. rendű terhelt védőjének felülvizsgálati indítványa alaptalan.

[13] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a értelmében kizárólag a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen, kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokból vehető igénybe. Felülvizsgálatnak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen eljárási szabálysértés miatt kétségtelenül helye van [Be. 648. § b) pont]. Eljárási szabálysértés miatt felülvizsgálati indítvány azonban kizárólag a Be. 649. § (2) bekezdésében felsorolt esetekben terjeszthető elő. E törvényhely d) pontja alapján felülvizsgálati ok, ha a bíróság a határozatát a Be. 608. § (1) bekezdésében írt eljárási szabálysértéssel hozta meg.

[14] A feltétlen hatályon kívül helyezésre vezető ok az eljárás olyan súlyos hibája, amely rendkívüli jogorvoslati eljárásban is a jogerős ítélet mérlegelés nélküli megsemmisítésére vezet, vagyis az ilyen szabálysértés megállapítása esetén az ítélet érdemi felülbírlata már szóba sem jön [Be. 663. § (2) bekezdés]. A II. rendű terhelt védője a felülvizsgálati indítványban, törvényi okként ilyen eljárási szabálysértésre hivatkozott, amikor jogszabályi alapként a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontját és arra tekintettel a Be. 608. § (1) bekezdés b) pontját megjelölte.

[15] Utóbbi törvényhely szerint ugyanis feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező ok, ha az ítélet meghozatalában a törvény szerint kizárt bíró vett részt. Ekként a védő indítványa alapján a felülvizsgálatnak helye van.

[16] 2. A bíró kizárásának szabályait a Be. 14. §-a szabályozza, a kizárás okait annak (1) és (3) bekezdése határozza meg, kimerítő jelleggel. A kizárási okok közül, kizárólag a Be. 14. § (1) bekezdés e) pontjában írt, ún. relatív kizárási ok igényel mérlegelést, minden további ok abszolút, objektív jellegű. Ez egyfelől azt jelenti, hogy abszolút kizárási ok megvalósulása

esetén a kizárás kötelező, nem mérlegelhető, másfelől azonban azt is, hogy más, a törvényben nem szabályozott ok nem vezethet a bíró kizárásához.

[17] A Be. 14. § (3) bekezdés a) pontja értelmében bíróként nem járhat el és a vádemelést követően a bíróság további eljárásából ki van zárva, aki az ügyben a vádemelés előtt nyomozási bíróként, vagy a nyomozási bíró határozata elleni fellebbezés tárgyában eljár.

[18] A védő e törvényhely második fordulát tekintette a kizártság okának, ami azonban több párhuzamos okból is téves.

[19] 3. A Be. 869. § (1) bekezdése egyértelmű rendelkezést tartalmaz arra, hogy a Be. 14. § (3) bekezdés a) pontjának alkalmazása során a törvényszék másodfokú tanácsának tagjaként eljáró bíró a 2016. november 30-a után indult büntetőeljárásokban minősül kizártnak.

[20] A Kúria az iratok áttanulmányozása során megállapította – egyezően a Legfőbb Ügyészség átiratában rögzítettekkel –, hogy a II. rendű terheltet is érintő büntetőügy a rendőrfőkapitányság határrendészeti osztályán 104/2016. bü. számon indult, amelyben a nyomozást 2016. április 18. napján rendelték el (nyomozati irat I. kötet 153-155. oldal). Mindebből következik, hogy a Be. 14. § (3) bekezdés a) pontja szerinti kizárási szabály jelen ügyben még nem irányadó.

[21] 4. Ugyanakkor az Alkotmánybíróság a 3001/2025. (I. 21.) AB határozatában kifejtette, hogy 2017. október 17. napjától kezdve a bíróságok számára a folyamatban lévő büntetőeljárásokban is követelmény volt, hogy a büntetőügy további elintézésében nem vehetett részt olyan bíró, aki az eljárás bármely korábbi szakaszában, így akár a nyomozás során bármilyen vonatkozásban bíróként már eljár {indokolás [63]}.

[22] Erre tekintettel a védelem által hivatkozott érvekre figyelemmel a Kúria az alábbiakat is hangsúlyozza.

[23] 4.1. A Be. 14. § (3) bekezdés a) pontja szerint a vádemelést követően a bíróság további eljárásából ki van zárva, aki az ügyben a vádemelés előtt nyomozási bíróként vagy a nyomozási bíró határozata elleni fellebbezés tárgyában eljár. A nyomozási bíró a járásbíróságnak a törvényszék elnöke által kijelölt bírója, aki a vádemelés előtt a bíróság feladatait első fokon ellátja (Be. 463. §).

[24] Tényszerű, hogy az I. rendű terhelt és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben a II. rendű terhelt a nyomozati szakban szabadlábon védekezett, letartóztatására a vádemelést (2020. április 29.) követően, 2021. szeptember 16. napján került sor. Már ebből nyilvánvaló tehát, hogy a felülvizsgálati indítványban megjelölt, a jogerős ügydöntő határozat meghozatalában bíróként részt vett bíró 1 nem járt, nem járhatott el sem nyomozási bíróként, sem a vádemelést megelőzően nyomozási bíró határozatával szembeni fellebbezés elbírálása során.

[25] Jelen ügyben bíró 1 az ügydöntő határozat meghozatala előtt két határozat meghozatalában vett részt. Első ízben a Győri Ítéltábla 2022. október 26. napján kelt Bel.II.399/2022/3. számú végzésének meghozatalában vett részt, mellyel a bíróság a Be. 291. § (1) bekezdés c) pontja alapján a terheltnek a vádirat benyújtását követően az elsőfokú ítélet kihirdetéséig fenntartott letartóztatásának indokoltságát vizsgálta felül.

[26] Ezt követően a Győri Ítéltábla 2024. január 11-én meghozott Bel.II.422/2023/3. számú végzésében vett részt, amivel a Be. 291. § (2) bekezdése alapján a terheltnek az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatának kihirdetése után elrendelt bűnügyi felügyeletének az indokoltságát vizsgálta felül. Erre azonban már az eljárás másodfokú szakaszában került sor, amit a védő sem tekintett a kizárás alapjának.

[27] A fentiek alapján megállapítható, hogy az ügydöntő határozat meghozatal előtt az ügyben bíró 1

- nem a vádemelést megelőzően,
- nem nyomozási bíróként és
- nem is a nyomozási bíró határozata elleni fellebbezés tárgyában eljáró bíróként vett részt, hanem
- a vádemelést követően,
- a bírósági eljárásban,
- a kényszerintézkedés időszakos kötelező felülvizsgálata tárgyában első folyamodású bíróként járt el.

[28] Következésképp sem nem járt el nyomozási bíróként, sem nem vett részt a nyomozási bíró határozata elleni fellebbezés (illetve az ügydöntő határozat elleni fellebbezést kivéve bármilyen fellebbezés) elbírálásában.

[29] Ez a perjogi helyzet pedig tehát valamennyi elemében eltér a Be. 14. § (3) bekezdés a) pontjában kizárási okban meghatározott esetkörtől, következésképp e törvényhely alapján a bíró nem minősül kizártnak és más olyan törvényi rendelkezés sincs, ami azt megalapozná.

[30] Olyan perjogi helyzet pedig, amit a törvény nem minősít kizárási okként, a bíróság sem tekintheti önálló, objektív, mérlegelést nem igénylő kizárási oknak, mert azzal jogot alkotna; azaz, nincs olyan tény, körülmény, ami minden esetben és minden ügyben, további vizsgálat nélkül – akár – elfogultság címén kizártságot eredményezne, hanem azt mindig az adott ügyben és az adott perjogi helyzetben kell vizsgálni és csak olyan konkrét okok, tények alapján állapítható meg, amelyek alátámasztják a bírónak a konkrét ügyben való elfogultságát (Kúria Bhar.II.848/2022/59).

[31] Ekként azon tény, hogy a másodfokú ügydöntő határozat meghozatalában részes bíró korábban az ügy ugyanazon, másodfokú bírósági szakaszában a kényszerintézkedés indokoltságának felülvizsgálata során eljárta, a Be. 14. § (3) bekezdés szerinti kizárási oknak az időbeli hatályra vonatkozó szabályok figyelmen kívül hagyása mellett sem felel meg, így az alapján a bíró az ügy elintézéséből kizártnak nem tekinthető.

[32] 4.2. Ugyanakkor a fenti alkotmányos kötelezettsége folytán a Kúria a védői okfejtést érdemben is megvizsgálta.

[33] Kiindulópontként a Kúria a titkos információgyűjtés során eljárta bíróra utal, aki a Be. 14. § (1) bekezdés d) pontja szerint azért nem járhat el a későbbiekben bíróként, mert a titkos információgyűjtés során számos olyan információ juthat a tudomására, ami a későbbiekben nem képezi az eljárás tárgyát vagy nem használható fel a perben bizonyítékként. Így előállhat az a helyzet, hogy ezek az általa megismert tények befolyásolhatják az érdemi elbírálás során is. Hasonló a helyzet a nyomozási bíró kapcsán is, aki a nyomozás során nem kizártnak szintén eltérő bizonyítékkör alapján hozza meg döntéseit. Ezt a gondolatmenetet vitte tovább az Alkotmánybíróság a büntetőeljárás vádemelést megelőző szakaszában eljárta törvényszéki bíró, majd a nyomozás során a nyomozási bíró határozata elleni fellebbezésben eljárta bíró tekintetében [34/2013. (XI. 22.) AB határozat és 21/2016. (XI. 30.) AB határozat]. A nyomozás során sincs még vád, a nyomozás során is lehetnek még olyan cselekmények, olyan adatok, bizonyítékok, amelyek a későbbiekben nem képezik az eljárás tárgyát és ezek is befolyásolhatnák a vádemelést követően eljárta bírót, legalábbis ennek az elvi lehetőségét felvetik; ezért van releváns jelentősége a vádemelés előtt és a vádemelés után eljárta bírák személyi különbségének.

[34] Ezzel szemben a vádemelést követően számos olyan perjogi helyzet állhat elő, amikor a vádat elbíráló bírónak újra kell kezdenie (meg kell ismételnie) az akár általa korábban már

lefolytatott bizonyítást és azt a törvény kifejezetten lehetővé teszi, mert a korábban írt aggályok ezen eljárási szakaszon belül fogalmilag fel sem merülhetnek.

[35] A Be. 518. § (3) bekezdése szerint, ha a tanács összetételében változás történt, vagy a korábbi tárgyalási hatánap óta hat hónap eltelt, a tárgyalást az ügyész, a vádlott vagy a védő indítványára meg kell ismételni; ebben az esetben semmi akadálya nincs az addig eljárt bíró további eljárásának. A büntetővégzés esetében a bíró az ügyiratok alapján ügydöntő határozatot hoz, törvényben előírt kizárási ok hiányában mégis eljárhat a továbbiakban is, ha az arra jogosultak tárgyalás tartását indítványozzák (Be. 742-743. §). A Be. 14. § (3) bekezdés c) pontjára tekintettel nem kizárt ugyanazon bíró eljárása a megismételt eljárásban, ha a hatályon kívül helyezésre nem a határozat megalapozatlansága folytán került sor, az említett törvényhely (5) bekezdése pedig kifejezetten megengedi annak a bírónak a részvételét a megismételt eljárás alapján hozott határozat felülbírálatában, aki a hatályon kívül helyező határozat meghozatalában részt vett. A Be. 14. § (6) bekezdése a terhelt távollétében hozott határozat elleni kötelező perújításban ugyancsak kifejezetten megengedi a perújítással támadott határozat meghozatalában részt vett bíró eljárását is.

[36] Következésképp önmagában nem kizáró ok, ha az ügyben korábban – azonos eljárási szakaszon belül – a bíró egy ügyben már eljárt vagy határozatot hozott.

[37] A tárgykörben hozott alkotmánybírósági határozatok egybehangzó tartalma szerint a bíró kizártságának eredője az, hogy a nyomozási bíró határozata elleni fellebbezés elbírálásában a vádemelés előtt járt el. Ezen rendelkezésnek a II. rendű terhelt védője által hivatkozott alkotmánybírósági határozatokat figyelembe véve éppen az az alapja, hogy a tisztességes eljárást azért sérti az ilyen bíró eljárása, mert a vádemelés előtt megismerheti akár azokat a nyomozati iratokat is, amelyek később a vád alátámasztására nem kerülnek benyújtásra, ezért olyan többlet-ismeretekkel rendelkezik, amely az ügy pártatlan elbírálását kérdőjelezi meg; másrészt pedig a pártatlanság azáltal sérül, hogy a személy elleni bírói engedélyes kényszerintézkedés tárgyában hozott döntés meghozatalakor szükségszerűen mérlegeli a bűncselekményét megalapozott gyanújához szükséges mértékben a rendelkezésre álló bizonyítékokat, így előzetes benyomása alakulhat ki az érintett terhelt büntetőjogi felelősségéről. Az Alkotmánybíróság határozataiban ezen okok fennállása esetére állapította meg a pártatlanság sérelmét és határozatainak elvi alapja éppen a vádemelés előtt és után eljáró bíró által megismerhető információk és bizonyítékok eltérő köre és az előbbieken alapján kialakuló bírói meggyőződés kihatása az ügy érdemi elbírálására. Ez a kérdéskör azonban a vádemelést követően fogalmilag nem merülhet fel (Kúria Bhar.II.848/2022/59.).

[38] Az Alkotmánybíróság a 3342/2017. (XII. 20.) AB határozat (44) és (45) bekezdésében is azt fejtette ki, miszerint a vádemelés lényeges hatása, hogy a vád alapjául szolgáló és a tárgyalási szakban beszerzett bizonyítékok a további eljárás során kivétel nélkül hozzáférhetők mind az ítélkező, mind a kényszerintézkedés tárgyában eljáró bírák számára, függetlenül attól, hogy ezek közül az ítélkező bírák melyeket, hogyan értékelik. A vádemelést követően nem fordulhat elő, hogy valamely kényszerintézkedés tárgyában döntést hozó – és az eljárás későbbi szakaszában az adott ügyben magasabb fokon ítélkező – bíró olyan bizonyítékokat, adatokat ismerjen meg, amelyekhez az ítélkező tevékenysége során már nem férhet hozzá. Az Alkotmánybíróság korábbi határozatai az eljárás korábbi, vagyis a bírósági szakaszt megelőző szakaszában eljárt, a nyomozási bírói feladatokat ellátó bírók vonatkozásában állapítanak meg alkotmányos követelményt, vagyis csak különböző eljárási szakaszokra vonatkoznak, azonos eljárási szakaszokban hozott döntésekre (így az azonos eljárási szakaszban hozott különböző határozatok felülbírálatára, vagy – ha csak a Be. másként nem rendelkezik – a másodfokú és a hatályon kívül helyezést követően megismételt eljárásokra) nem. Az azonos eljárási szakaszban hozott döntések az eljáró bíró vagy bírói

tanács összetétele szempontjából nem hozhatók összefüggésbe a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal {3096/2017. (IV. 28.) AB végzés indokolás [10] bekezdés}.

[39] Következésképp az Alkotmánybíróság már állást foglalt annak kapcsán is, hogy a határozataiban a vádemelést megelőzően eljáró bíró vádemelést követő eljárása tekintetében kifejtettek nem vonatkoztathatók az azonos eljárási szakaszon belül eljáró bíróra. Az Alkotmánybíróság ezen világos ofejtése más határozatainak semmiféle értelmezésével nem fordítható az ellenkezőjére.

[40] Az ügyben tehát a Be. 608. § (1) bekezdés b) pontja szerinti feltétlen eljárási szabálysértés nem valósult meg.

[41] Mindezekre tekintettel a Kúria – mivel nem észlelt más olyan eljárási szabálysértést sem, aminek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a megtámadott határozatot a Be. 660. § (1) bekezdés szerinti tanácsulésen, a Be. 655. § (2) bekezdése szerinti összetételben eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[42] *A döntés elvi tartalma*

A vádemelést követően kényszerintézkedés elrendelésében, avagy fenntartásában döntő bíró ezen okból nem válik kizárttá az érdemi, ügydöntő határozat meghozatalából.

[43] **IV.** A végzés ellen a Be. 6. § (4) bekezdése alapján nincs helye fellebbezésnek; felülvizsgálatát a Be. 650. § (1) bekezdés b) pont második fordulata zárja ki.

[44] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul, míg a Be. 652. § (7) bekezdése szerint felülvizsgálati indítvány azonos tartalommal csak egyszer terjeszthető elő. A Be. 656. § (4) bekezdése szerint az ilyen indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2025. április 17.

Dr. Somogyi Gábor s.k. a tanács elnöke, Dr. Nagy Antal s.k. előadó bíró, Dr. Harangozó Attila s.k. bíró, Dr. Demeter Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Metzing Márton s.k. bíró